

Misha Baryshnikov torna a revolucionar el món de la dansa creant a Nova York el BAC, una factoria de ballarins joves que entrarà a Europa a través del Grec

La dansa de Prometeu

Anna Grau
NOVA YORK

A Hell's Kitchen, el barri de *West Side Story*, es drecen els *headquarters* del Baryshnikov Arts Center (BAC). Mikhaïl Baryshnikov, Misha per als amics i per a la llegenda, ens rep amb espadnyes que el fan desacomplexadament baixet, lleugeríssim, un punt fràgil als seus 56 anys prou atractius com per ser nòvio de Sarah-Jessica Parker a l'aclamada telesèrie novaiorquesa *Sex and the City*.

A Borja Sitjà, director del Grec, se li encenen els ulls amb escalfor d'amistat, no només de llegenda, quan veu el ballarí prodigi que el 1974 va revolucionar el món de la dansa i el de la Guerra Freda aprofitant una gira a Canadà per fugir de la Unió Soviètica. Han passat més de 30 anys, durant els quals Misha no ha fet altra cosa que astorar i triomfar. Ja li tocaria viure de rendes i que ballin altres.

Doncs no: ha creat el BAC com una factoria de dansa que (principalment d'acord amb la Juilliard School i la Tisch School of the Arts de la Universitat de Nova York) acull ballarins joves per donar-los una plataforma única d'aprenentatge i llançament. El mateix Misha no dubta a calçar-se les seves mítiques esparde-

Imatge del muntatge 'Years later', del coreògraf francès Benjamin Millepied, un dels espectacles del BAC que aterran al Festival Grec ■ OLIVIER SIMOLA

nyes de Prometeu per posar-se a les ordres d'algun coreògraf debutant.

"Està claríssim que ell no té cap necessitat de fer això", puntualitza Sitjà, "portant la primera producció del BAC al Grec d'aquest any estem fent una aposta artística, però també ètica". "Socialista, jo?", queda parat l'home que fa 22 anys

va fugir de la KGB, "i ara, jo l'únic que intento és fer alguna cosa, perquè Nova York s'està convertint en una ciutat cada cop més ultraconservadora i menys acollidora per als artistes joves".

Ara, ara, ara començarà a dir penjaments de Bush!, es frega les mans tothom. L'home ens mira amb ironia

atenta: "Bush és molt poca cosa... el problema que jo dic és més gran, no és només polític, té a veure amb les actituds socioeconòmiques generals", apunta, fent una apel·lació delicada però greu a la responsabilitat individual de tots i cadascun. Afirmar que el seu model de gestió cultural és el que impera a l'Europa Occidental.

La trilogia que aterran al Mercat de les Flors entre els dies 6 i 9 de juliol aplega *Over/Come* i *Come In* de la coreògrafa canadense Azsüre Barton, i *Years Later* del francès Benjamin Millepied. A Azsüre Barton l'hem vista un moment davant d'un mirall infinit. És rossa i escup energia com una flama.

Una flama semblant gla-

teix al vídeo que Misha ens mostra dels espectacles en curs. Els joves ballarins semblen acabats de pastar i amb tots els somnis a prova de bomba. No entra ni una engruna de desil·lusió dins d'aquest edifici. Aquí Prometeu en persona ensenya a fer-se gran, no vell. I el jove li retorna el favor mantenint viu el foc robat. ■

Identitat teatral argentina

Un cicle teatral busca els nens desapareguts de la dictadura argentina

Jaume Pi
BARCELONA

El teatre entès com a servei social. Així cal entendre el cicle *Teatro por la identidad* que es va inaugurar ahir a Barcelona. Un total de 34 obres es representaran del 8 de maig al 13 de juny venint amb un objectiu clar: fer qüestionar als argentins instal·lats a Catalunya la seva pròpia identitat, de manera que es puguin descobrir els prop de 50 nens desapareguts de la dic-

tadura argentina que es calcula que viuen a Espanya sense saber realment quins són els seus orígens.

La iniciativa va començar a l'Argentina l'any 2000 gràcies a l'impuls de l'associació Abuelas de Plaza de Mayo. Aquest col·lectiu busca més de 500 joves, la majoria nascuts en captivitat de les seves mares en centres de detenció clandestins durant la dictadura militar que va afectar el país sud-americà. Gràcies als cicles que es van fer allà ja s'han pogut identificar alguns joves, però cal perseverar i les Abuelas no es pensen rendir. Després de passar per Madrid els dos darrers anys, ara el cicle *Te-*

atro por la identidad es reproduceix a Barcelona amb la mateixa vocació, gràcies a la Plataforma Argentina contra la Impunidad.

Membre d'aquesta plataforma, Fernando Molina va justificar ahir el perquè d'exportar aquests cicles a la ciutat: "Aquells nens van ser adoptats per famílies de militars, alguns pels assassins dels seus pares, que emigraven a fora per distanciar els infants del seu passat". Així, segons explica Molina, "alguns altres podrien haver vingut en les onades migratòries d'argentins a Espanya d'ençà de la crisi de 2002".

En l'acte d'inauguració d'ahir al CCCB es van aple-

gar diversos actors que recolzen aquesta iniciativa solidària, com Ariadna Gil, Pepe Rubianes o Cecilia Rosetto; així com la presidenta de les Abuelas de Plaza de Mayo, Hebe de Bonafin. L'actriu argentina instal·lada a Barcelona, Cecilia Rosetto no podia amagar la seva confiança en aquesta iniciativa des del teatre. Rosetto va afirmar que "el que ens fa moure és la il·lusió que es pugui trobar un altre nen, com ja s'han trobat a Argentina". L'actriu va reivindicar el paper del teatre per fer "despertar consciències" i va recordar que en el cicle al seu país natal, "la gent des de platea s'aixecava i cridava *vos sabés quien*

vos?, de manera que la consigna s'anava estenent i va arribar a tothom".

Textos sobre la identitat

Així, el teatre recupera la seva vocació de comunicar problemes socials, com plasmen les obres previstes pel cicle. "Són textos, alguns d'ells escrits a Argentina, altres per dramaturgs catalans, que versen sobre la identitat individual i col·lectiva", va explicar Molina, que va considerar que el cicle està pensat per "convocar a la reflexió". Les obres es representaran cada diumenge de maig i juny, en diverses sales de Barcelona com el Teatreneu -que acollirà 5 sessions-, així com les sales alternatives Tantarantana, l'Antic Teatre, la Sala Beckett i el Versus Teatre. També a Granollers s'hi podrà veure una obra inclosa en el cicle, el 22 de maig al Teatre de Ponent. ■

Bona acollida del Festival de Cine de Lleida

Redacció
LLEIDA

El director de la Mostra de Cinema Llatinoamericà de Lleida, Joan Ferrer, va fer una valoració "molt positiva" de l'edició que ahir es va cloure després de projectar-se un centenar de pel·lícules. "Hi ha hagut molts bons films, prou elogiats tant pel jurat com pel públic". I a més, "s'ha propiciat una trobada entre distribuïdors, productors, directors i guionistes", que facilita que "les pel·lícules llatinoamericanes es puguin projectar als cines, que és el seu lloc natural". El film mexicà *Al otro lado* "ha arrasat i farà bon camí", ha dit Ferrer.